

SVERIGES DOMSTOLAR

Frikännande domar i kvinnomålet

Åklagaren har inte bevisat att kvinnorna från kvinnojouren i Tranås kände till att mamman inte hade vårdnaden om barnen. De kan därför inte fällas för att ha medverkat till kvinnans brott. Rektorns medverkan är inte heller av det slaget att hon kan dömas för brott. Att bara umgås med kvinnan har inte varit tillräckligt. Vid bedömningen av hennes agerande beaktar tingsrätten också att det var hon som genom ett anonymt brev till polisen såg till att kvinnan avslöjades och greps.

Upprinnelsen till hela händelsen var en vårdnadstvist där pappan slutligen tillerkändes ensam vårdnad om de båda pojkarna. Kvinnan, som inte accepterade domslutet, gick då under jorden med barnen och höll dem gömda från sin pappa i nästan sex år. Hon hade anklagat pappan för att ha utsatt barnen för sexuella övergrepp, något som polisen aldrig fann något belägg för. Via kvinnojouren i Tranås fick hon hjälp att ordna bostad i en annan persons namn. Vidare fick hon hjälp med att ordna skolgång för barnen utan att uppge deras rätta identitet. Hon fick också ekonomiskt bistånd från kvinnojouren eftersom socialtjänsten krävde att hon lämnade korrekta personuppgifter för att få socialbidrag. Åklagaren har åtalat de tre kvinnorna från kvinnojouren och en rektor för medhjälp till grov egenmäktighet med barn.

Tingsrätten slår inledningsvis fast att det saknar betydelse att kvinnorna från Tranås har agerat i kvinnojourens namn. De har varken för- eller nackdelar av detta vid den straffrättsliga bedömningen. Det var inte bara kvinnojouren som den här kvinnan utnyttjade. Hon fick bidrag och hjälp även från andra organisationer. Kvinnorna hade ingen skyldighet att ta reda på hur det förhöll sig med vårdnaden, och det har inte heller visats att de insåg att det fanns en risk för att det var pappan som ensam hade vårdnaden. Mamman var nog med att inte berätta om hur det förhöll sig. Åklagaren har inte bevisat att de skulle ha gjort på samma sätt om de hade känt till de rätta förhållandena. De ska därför frikännas.

När rektorn fick frågan från kvinnojouren om barnen kunde skrivas in i skolan utan korrekta personuppgifter, bedömde hon att det skulle gå bra. Tingsrätten konstaterar att även om det var en felaktig bedömning, innebär det inte att hon insåg att hon medverkade till kvinnans brott. Senare utvecklades ett mer vänskapligt förhållande dem emellan. Rektor hade då blivit sjukskriven. Kvinnan berättade för rektorn att det var pappan som hade vårdnaden och att hon själv var efterlyst. Att rektorn då ändå umgicks med kvinnan innebär inte att hon medverkade till hennes brott, anser tingsrätten. Först när hon några månader innan gripandet övertog hyreskontraktet i sitt namn vidtog hon en sådan åtgärd som innebär en aktiv medverkan. Kontraktet fick emellertid ingen praktisk betydelse eftersom kvinnan greps dessförinnan. Vid bedömningen av rektorns medverkan beaktar tingsrätten att det var genom rektorns eget agerande som kvinnan avslöjades. Rektorns medverkan ska därför enligt tingsrättens mening bedömas som så ringa att hon inte ska dömas till ansvar. Även hon frikänns därför.

Senast ändrad:2007-05-10

För mer information kontakta:

Charlotte Brokelind,
tingsrättens ordförande,
finns tillgänglig i tingssal 1 kl
10.00

Utskrift från Sveriges Domstolars webbplats www.domstol.se
Kontakt: Eksjö tingsrätt, Box 230 575 23 Eksjö, 0381-384 00
Källa: http://www.domstol.se/templates/DV_Press____4512.aspx
Utskriven: 2007-05-11, 10:04